EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 23.5.2022.
COM(2022) 616 final

Ieteikums

PADOMES IETEIKUMS

par Itālijas 2022. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Itālijas 2022. gada stabilitātes programmu

{SWD(2022) 616 final} - {SWD(2022) 640 final}

Ieteikums

PADOMES IETEIKUMS

par Itālijas 2022. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Itālijas 2022. gada stabilitātes programmu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 121. panta 2. punktu un 148. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu[1] un jo īpaši tās 5. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1176/2011 (2011. gada 16. novembris) par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību[2], un jo īpaši tās 6. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas ieteikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta rezolūcijas,

ņemot vērā Eiropadomes secinājumus,

ņemot vērā Nodarbinātības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas un finanšu komitejas atzinumu,

ņemot vērā Sociālās aizsardzības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas politikas komitejas atzinumu,

tā kā:

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/241[3], ar ko tika izveidots Atveseļošanas un noturības mehānisms, stājās spēkā 2021. gada 19. februārī. Atveseļošanas un noturības mehānisms nodrošina finansiālu atbalstu reformu un investīciju īstenošanai, tādējādi radot Savienības finansētu fiskālo stimulu. Tas sekmē ekonomikas atveseļošanu un ilgtspējīgu un izaugsmi veicinošu reformu un investīciju īstenošanu, jo īpaši zaļās un digitālās pārkārtošanās veicināšanai, līdztekus stiprinot dalībvalstu tautsaimniecību noturību un potenciālo izaugsmi. Vidējā termiņā un ilgtermiņā tas palīdz arī stiprināt publisko finanšu ilgtspēju un sekmēt izaugsmi un darbvietu radīšanu. Saskaņā ar Regulas (ES) 2021/241 11. panta 2. punktu 2022. gada XX. jūnijā tika atjaunināta katrai dalībvalstij paredzētā maksimālā finanšu iemaksa no Atveseļošanas un noturības mehānisma.

(2) Komisija 2021. gada 24. novembrī pieņēma gada ilgtspējīgas izaugsmes pētījumu, tādējādi uzsākot 2022. gada Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu.

---

1 OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.

2 OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.

3 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/241 (2021. gada 12. februāris), ar ko izveido Atveseļošanas un noturības mehānismu (OV L 57, 18.2.2021., 17. lpp.).

Pētījumā bija pienācīgi ņemta vērā Portu 2021. gada maija sociālajā samitā atkārtoti nostiprinātā kopīgā apņemšanās arī turpmāk īstenot Eiropas sociālo tiesību pīlāru, ko Eiropas Parlaments, Padome un Komisija izsludināja 2017. gada 17. novembrī. Eiropadome 2022. gada ilgtspējīgas izaugsmes pētījuma prioritātes apstiprināja 2022. gada 25. martā. Komisija 2021. gada 24. novembrī uz Regulas (ES) Nr. 1176/2011 pamata pieņēma arī brīdināšanas mehānisma ziņojumu, kurā Itālija bija minēta to dalībvalstu vidū, par kurām būs jāizstrādā padziļinātais pārskats[4]. Tajā pašā dienā Komisija pieņēma arī ieteikumu attiecībā uz Padomes ieteikumu par eurozonas ekonomikas politiku, kuru Padome pieņēma 2022. gada 5. aprīlī, kā arī priekšlikumu attiecībā uz 2022. gada vienoto nodarbinātības ziņojumu, kurā analizēta nodarbinātības pamatnostādņu un Eiropas sociālo tiesību pīlāra principu īstenošana un kuru Padome pieņēma 2022. gada 14. martā.

(3) Krievijas iebrukums Ukrainā globālās pandēmijas izskaņā ir būtiski mainījis ģeopolitisko un ekonomisko kontekstu. Iebrukuma ietekme uz dalībvalstu tautsaimniecībām izpaužas, piemēram, kā augstākas enerģijas un pārtikas cenas un vājākas izaugsmes izredzes. Enerģijas cenu pieaugums īpaši smagi skar visneaizsargātākās mājsaimniecības, kuras ir nonākušas enerģētiskajā nabadzībā. Turklāt Eiropas Savienībā ierodas nepieredzēti daudz cilvēku, kuri bēg no Ukrainas. Šajā sakarā 2022. gada 4. martā pirmo reizi tika piemērota Pagaidu aizsardzības direktīva[5], pārvietotajām personām no Ukrainas piešķirot likumīgas uzturēšanās tiesības Eiropas Savienībā, kā arī piekļuvi izglītībai un apmācībai, darba tirgum, veselības aprūpei, mājoklim un sociālajai palīdzībai.

(4) Ievērojot strauji mainīgo ekonomisko un ģeopolitisko situāciju, 2022. gada Eiropas pusgadā atsāksies ekonomikas un nodarbinātības politikas vispusīga koordinācija, kura līdztekus tiks pielāgota, ņemot vērā ar Atveseļošanas un noturības mehānisma īstenošanu saistītās prasības, kā skaidrots 2022. gada ilgtspējīgas izaugsmes pētījumā. Lai īstenotu Eiropas pusgada politikas prioritātes, ir svarīgi īstenot pieņemtos atveseļošanas un noturības plānus, jo ar šiem plāniem paredzēts īstenot visus 2019. un 2020. gada Eiropas pusgada ciklos sniegtos konkrētām valstīm adresētos ieteikumus vai to būtisku daļu. Papildus konkrētām valstīm adresētajiem ieteikumiem, kas pieņemti līdz mainītā atveseļošanas un noturības plāna iesniegšanas dienai, šo plānu pārskatīšanā, atjaunināšanā vai grozīšanā saskaņā ar Regulas (ES) 2021/241 14., 18. un 21. pantu joprojām vienlīdz aktuāli ir arī 2019. un 2020. gadā konkrētām valstīm adresētie ieteikumi.

(5) Vispārējā izņēmuma klauzula darbojas kopš 2020. gada marta[6]. Komisija savā 2021. gada 3. marta paziņojumā[7] izklāstīja viedokli, ka lēmums par vispārējās izņēmuma klauzulas deaktivēšanu vai turpmāku piemērošanu būtu jāpieņem vispārēja ekonomikas stāvokļa novērtējuma ietvaros, kurā būtisks kvantitatīvais kritērijs ir ekonomiskās aktivitātes līmenis ES vai eurozonā salīdzinājumā ar pirmskrīzes līmeni

---

4 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1176/2011 (2011. gada 16. novembris) par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību (OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.).

5 Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2022/382 (2022. gada 4. marts), ar ko Direktīvas 2001/55/EK 5. panta nozīmē konstatē no Ukrainas pārvietoto personu masveida pieplūduma esamību un nosaka pagaidu aizsardzības ieviešanu (OV L 71, 4.3.2022., 1. lpp.).

6 Komisijas paziņojums Padomei par Stabilitātes un izaugsmes pakta vispārējās izņēmuma klauzulas iedarbināšanu (COM(2020) 123 final, Briselē, 20.3.2020.).

7 Komisijas paziņojums Padomei "Apritējis gads kopš Covid-19 uzliesmojuma: fiskālās politikas atbildes pasākumi" (COM(2021) 105 final, Briselē, 3.3.2021.).

(2019. gada beigās). Paaugstināta nenoteiktība un spēcīgi lejupvērsti riski, kas skar ekonomikas perspektīvu saistībā ar karu Eiropā, nepieredzēts enerģijas cenu kāpums un ieilguši piegādes ķēdes darbības traucējumi rada apstākļus, kuru dēļ ir attaisnojami Stabilitātes un izaugsmes pakta vispārējās izņēmuma klauzulas darbību pagarināt arī attiecībā uz 2023. gadu.

(6) Ievērojot pieeju, kas izklāstīta Padomes 2021. gada 18. jūnija atzinumā par 2021. gada stabilitātes programmu, fiskālo nostāju pašlaik vislabāk var izmērīt kā izmaiņas primārajos izdevumos (atskaitot diskrecionāros ieņēmumu pasākumus), neierēķinot ar Covid-19 krīzi saistītos pagaidu ārkārtas pasākumus, bet ietverot no Atveseļošanas un noturības mehānisma un citu ES fondu neatmaksājamā atbalsta (dotācijām) finansētos izdevumus attiecībā pret vidēja termiņa potenciālo izaugsmi[8]. Papildus atzinumam par vispārējo fiskālo nostāju, novērtējot, vai valsts fiskālā politika ir piesardzīga un vai tās struktūra spēs nodrošināt ilgtspējīgu atveseļošanu, kas būtu saskanīga ar zaļo un digitālo pārkārtošanos, uzmanība tiek pievērsta arī valsts finansētajiem[9] primārajiem kārtējiem izdevumiem (atskaitot diskrecionāros ieņēmumu pasākumus un ar Covid-19 krīzi saistītos pagaidu ārkārtas pasākumus) un investīcijām.

(7) Komisija 2022. gada 2. martā pieņēma paziņojumu, kurā sniegtas plašas norādes par fiskālo politiku 2023. gadā un kura mērķis ir atbalstīt dalībvalstu stabilitātes un konverģences programmu sagatavošanu un tādējādi stiprināt politikas koordināciju[10]. Pamatojoties uz 2022. gada ziemas prognozes makroekonomisko perspektīvu, Komisija atzīmēja, ka piemērota šķistu pāreja no kopējās atbalstošās fiskālās nostājas 2020.–2022. gadā uz kopumā neitrālu kopējo fiskālo nostāju 2023. gadā, vienlaikus saglabājot gatavību reaģēt uz mainīgo ekonomisko situāciju. Komisija paziņoja, ka fiskālie ieteikumi 2023. gadam arī turpmāk būtu jādiferencē starp dalībvalstīm un tajos būtu jāņem vērā iespējamā pārrobežu blakusietekme. Komisija aicināja dalībvalstis atspoguļot norādes savās stabilitātes un konverģences programmās. Komisija apņēmās cieši uzraudzīt ekonomikas norises un pielāgot savas politikas norādes pēc vajadzības un ne vēlāk kā savā pusgada pavasara paketē, kas sagatavota 2022. gada maija beigās.

(8) Attiecībā uz 2022. gada 2. martā sniegtajām fiskālajām norādēm fiskālajos ieteikumos 2023. gadam ir ņemta vērā ekonomikas perspektīvas pasliktināšanās, paaugstinātā nenoteiktība un papildu lejupvērstie riski, kā arī augstāka inflācija salīdzinājumā ar ziemas prognozi. Ņemot vērā šos apsvērumus, fiskālajai reakcijai ir jāpalielina publiskās investīcijas, kas sekmēs zaļo un digitālo pārkārtošanos un enerģētisko drošību, un jāsaglabā visneaizsargātāko mājsaimniecību pirktspēja, lai mīkstinātu enerģijas cenu kāpuma ietekmi un palīdzētu ierobežot inflācijas otrreizējās ietekmes spiedienu, izmantojot mērķtiecīgus un pagaidu pasākumus; fiskālajai politikai arī turpmāk jābūt dinamiskai, lai pielāgotos strauji mainīgajiem apstākļiem, un dažādās valstīs tā ir jādiferencē atkarībā no to fiskālā un ekonomiskā stāvokļa, tostarp ņemot vērā krīzes ietekmi uz tām un pārvietoto personu pieplūdumu no Ukrainas.

---

8 Aplēses par fiskālo nostāju un tās komponentiem šajā ieteikumā ir Komisijas aplēses, kas balstītas uz pieņēmumiem, kuri ir Komisijas 2022. gada pavasara prognozes pamatā. Komisijas vidēja termiņa potenciālās izaugsmes aplēsēs nav iekļauta to reformu pozitīvā ietekme, kas paredzētas atveseļošanas un noturības plānā un var paātrināt potenciālo izaugsmi.

9 Nefinansē no Atveseļošanas un noturības mehānisma dotācijām un citiem ES fondiem.

10 Komisijas paziņojums Padomei "Fiskālās politikas norādes 2023. gadam" (COM(2022) 85 final, Briselē, 2.3.2022.).

(9) Itālija savu atveseļošanas un noturības plānu saskaņā ar Regulas (ES) 2021/241 18. panta 1. punktu iesniedza Komisijai 2021. gada 30. aprīlī. Komisija atbilstoši Regulas (ES) 2021/241 19. pantam novērtēja atveseļošanas un noturības plāna atbilstību, efektivitāti, lietderīgumu un saskanīgumu, ņemot vērā minētās regulas V pielikumā sniegtās novērtēšanas vadlīnijas. Padome 2021. gada 13. jūlijā pieņēma lēmumu par Itālijas atveseļošanas un noturības plāna novērtējuma apstiprināšanu[11]. Maksājuma daļas tiek darītas pieejamas ar nosacījumu, ka Komisija saskaņā ar Regulas (ES) 2021/241 24. panta 5. punktu ir pieņēmusi lēmumu par to, ka Itālija ir apmierinoši izpildījusi attiecīgos atskaites punktus un mērķrādītājus, kas bija noteikti Padomes īstenošanas lēmumā. Apmierinoša izpilde nozīmē arī to, ka nav bijis regresa attiecībā uz iepriekšējo atskaites punktu un mērķrādītāju sasniegšanu.

(10) Itālija 2022. gada 27. aprīlī iesniedza savu 2022. gada valsts reformu programmu un 2022. gada 27. aprīlī savu 2022. gada stabilitātes programmu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1466/97 4. pantā noteikto termiņu. Lai ņemtu vērā abu programmu savstarpējo saistību, tās izvērtētas vienlaikus. Kā paredzēts Regulas (ES) 2021/241 27. pantā, 2022. gada valsts reformu programma atspoguļo arī Itālijas pienākumu divreiz gadā ziņot par panākto progresu atveseļošanas un noturības plāna īstenošanā.

(11) Komisija 2022. gada ziņojumu par Itāliju publicēja 2022. gada 23. maijā[12]. Tajā novērtēts, kā Itālija ir īstenojusi tai adresētos ieteikumus, ko Padome pieņēma 2019., 2020. un 2021. gadā, un uz atveseļošanas un noturības rezultātu pārskata pamata bija aplūkots, kā Itālija īsteno atveseļošanas un noturības plānu. Balstoties uz šo analīzi, ziņojumā par valsti bija norādīti trūkumi attiecībā uz tādu problēmjautājumu risināšanu, kuri nav ietverti vai ir tikai daļēji ietverti atveseļošanas un noturības plānā, kā arī jauni un nupat iezīmējušies problēmjautājumi, tai skaitā sakarā ar Krievijas iebrukumu Ukrainā. Tajā bija arī novērtēts Itālijas progress Eiropas sociālo tiesību pīlāra īstenošanā un ES pamatmērķu sasniegšanā nodarbinātības, prasmju un nabadzības mazināšanas jomā, kā arī progress ANO ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanā.

(12) Komisija saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 5. pantu izstrādāja padziļināto pārskatu par Itāliju un rezultātus publicēja 2022. gada 23. maijā[13]. Komisija secināja, ka Itālija saskaras ar pārmērīgu makroekonomikas nelīdzsvarotību. Itālija jo īpaši joprojām saskaras ar neaizsargātību, kas saistīta ar lielu valsts parādu un vāju ražīguma pieaugumu, ņemot vērā darba tirgus trauslumu un dažas nepilnības finanšu nozarē.

(13) 2022. gada 23. maijā Komisija nāca klajā ar ziņojumu saskaņā ar LESD 126. panta 3. punktu. Ziņojumā bija aplūkots Itālijas budžeta stāvoklis, ņemot vērā to, ka tās vispārējās valdības budžeta deficīts 2021. gadā pārsniedza Līgumā noteikto atsauces vērtību, kas ir 3 % no IKP, turklāt vispārējās valdības parāds pārsniedza Līgumā noteikto atsauces vērtību, kas ir 60 % no IKP, un neatbilda parāda samazināšanas kritērijam. Ziņojumā secināts, ka deficīta un parāda kritēriji nav izpildīti. Saskaņā ar 2022. gada 2. marta paziņojumu Komisija, novērtējot visus attiecīgos faktorus, uzskatīja, ka atbilstība parāda samazināšanas kritērijam nozīmētu pārāk stingru fiskālo stimulu esību, kas varētu apdraudēt izaugsmi. Tāpēc Komisija uzskata, ka pašreizējos ārkārtas ekonomiskajos apstākļos atbilstība parāda samazināšanas kritērijam nav

---

11 Padomes Īstenošanas lēmums (2021. gada 13. jūlijs) par Itālijas atveseļošanas un noturības plāna novērtējuma apstiprināšanu (ST 10160/21; ST 10160/21 ADD 1 REV 2).

12 SWD(2022) 616 final.

13 SWD(2022) 635 final.

uzskatāma par vajadzīgu. Kā paziņots, Komisija 2022. gada pavasarī neierosināja sākt jaunas pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras un atkārtoti izvērtēs, cik svarīgi ir 2022. gada rudenī ierosināt sākt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras.

(14) 2020. gada 20. jūlijā Padome ieteica Itālijai, ievērojot vispārējo izņēmuma klauzulu, 2020. un 2021. gadā veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai efektīvi vērstos pret pandēmiju, stiprinātu ekonomiku un atbalstītu tās turpmāko atveseļošanu. Tā arī ieteica Itālijai, kad to pieļaus ekonomiskie apstākļi, īstenot fiskālo politiku, kuras mērķis ir panākt piesardzīgu vidēja termiņa fiskālo stāvokli un nodrošināt parāda atmaksājamību, vienlaikus veicinot investīcijas. Saskaņā ar *Eurostat* validētajiem datiem 2021. gadā Itālijas vispārējās valdības budžeta deficīts samazinājās no 9,6 % no IKP 2020. gadā līdz 7,2 % no IKP 2021. gadā. Itālijas fiskālās politikas reakcija atbalstīja ekonomikas atveseļošanu 2021. gadā, savukārt pagaidu ārkārtas pasākumu apmērs sasniedza 3,5 % no IKP (samazinājums no 4,4 % no IKP 2020. gadā). Itālijas 2021. gadā veiktie pasākumi atbilst Padomes 2020. gada 20. jūlija ieteikumam. Valdības 2020. un 2021. gadā noteiktie diskrecionārie budžeta pasākumi galvenokārt ir pagaidu pasākumi vai atsvērti ar kompensējošiem pasākumiem. Tajā pašā laikā daži no diskrecionārajiem pasākumiem, ko valdība pieņēma laikposmā no 2020. līdz 2021. gadam, nebija ne pagaidu, ne arī saskaņoti ar kompensējošiem pasākumiem, kas galvenokārt ietvēra sociālā nodrošinājuma iemaksu samazināšanu nabadzīgākos reģionos, nodokļu atlaides par nodarbinātības ienākumiem pagarināšanu un ģimenes pabalsta ieviešanu. Pēc *Eurostat* validētajiem datiem, vispārējās valdības parāds 2021. gadā bija 150,8 % no IKP.

(15) 2022. gada stabilitātes programmas budžeta prognožu pamatā esošais makroekonomikas scenārijs 2022. gadā ir labvēlīgs un pēc tam – reālistisks. Valdība prognozē, ka reālais IKP 2022. gadā pieaugs par 3,1 % un 2023. gadā – par 2,4 %. Salīdzinājumam — Komisijas 2022. gada pavasara prognozē paredzēts mazāks reālā IKP pieaugums par 2,4 % 2022. gadā un 1,9 % 2023. gadā, galvenokārt saistībā ar piesardzīgākām prognozēm par iekšzemes pieprasījumu. Valdība savā 2022. gada stabilitātes programmā plāno, ka nominālais deficīts samazināsies līdz 5,6 % no IKP 2022. gadā un līdz 3,9 % 2023. gadā[14]. Samazinājums 2022. gadā galvenokārt atspoguļo ekonomiskās aktivitātes pieaugumu un lielākās ārkārtas pasākumu daļas atcelšanu. Saskaņā ar programmu sagaidāms, ka vispārējās valdības parāda attiecība pret IKP 2022. gadā samazināsies līdz 147,0 % un 2023. gadā kritīsies līdz 145,2 %. Pamatojoties uz prognozes termiņa datumā zināmajiem politikas pasākumiem, Komisijas 2022. gada pavasara prognozē paredzēts, ka valdības budžeta deficīts 2022. un 2023. gadā būs attiecīgi 5,5 % un 4,3 % no IKP. Salīdzinājumā ar 2022. gada stabilitātes programmu Komisijas prognozē prognozētais deficīts 2022. gadā ir gandrīz tāds pats, bet 2023. gadā lielāks, galvenokārt mazākas ekonomikas izaugsmes dēļ. Tajā pašā laikā Komisijas 2022. gada pavasara prognozē nav iekļauti programmā paziņotie papildu atbalsta pasākumi 2022. gadam, jo pirms noteiktā termiņa nebija pieejama sīkāka informācija. Komisijas 2022. gada pavasara prognozē plānota augstāka vispārējās valdības parāda attiecība pret IKP: 147,9 % 2022. gadā un

[14] Šajā apsvērumā izklāstīto aplēšu pamatā ir detalizētas budžeta prognozes, ko Itālija iesniegusi kopā ar 2022. gada stabilitātes programmu. Izņemot kopējos skaitļus par valdības budžeta deficītu un parādu, Itālijas iesniegtajās prognozēs nav ņemta vērā fiskālā pakete, kas paziņota 2022. gada maijā. Šajā paketē, kas tika pieņemta 2022. gada 2. maijā, bija iekļauti papildu atbalsta pasākumi 2022. gadā, kā arī lielāki resursi valsts finansētiem investīciju projektiem 2022. gadā un turpmākajos gados.

146,8 % 2023. gadā. Atšķirība ir saistīta ar lielāku deficītu un mazāku ekonomikas izaugsmi.

Pamatojoties uz Komisijas 2022. gada pavasara prognozi, vidējā termiņa (10 gadu vidējais) potenciālās izlaides pieaugums tiek lēsts 0,4 % apmērā. Tomēr šajā aplēsē nav iekļauta to reformu ietekme, kas paredzētas atveseļošanas un noturības plānā un var palielināt Itālijas potenciālo izaugsmi.

(16) Valdība 2022. gadā pakāpeniski atcēla lielāko daļu pasākumu, kas veikti, reaģējot uz Covid-19 krīzi, – tiek prognozēts, ka pagaidu ārkārtas atbalsta pasākumu apmērs samazināsies no 3,5 % no IKP 2021. gadā līdz 1,1 % 2022. gadā. Valdības budžeta deficītu ietekmē pasākumi, kuri pieņemti, lai novērstu enerģijas cenu pieauguma ekonomisko un sociālo ietekmi, un kuru apjoms Komisijas 2022. gada pavasara prognozē tiek lēsts 0,5 % apmērā no IKP 2022. gadā, un tos plānots pakāpeniski izbeigt 2023. gadā[15]. Šie pasākumi galvenokārt ietver sociālos pārvedumus nabadzīgākām mājsaimniecībām, netiešo nodokļu samazinājumus enerģijas patēriņam un subsīdijas enerģētikas uzņēmumiem. Par šiem pasākumiem tika paziņots, ka tiem ir pagaidu raksturs. Tomēr, ja enerģijas cenas saglabāsies augstas arī 2023. gadā, dažus no šiem pasākumiem varētu turpināt. Daži no šiem pasākumiem nav mērķorientēti, jo īpaši enerģijas patēriņa netiešo nodokļu (PVN un fiksēto nodevu) vispārēji samazinājumi. Valdības budžeta deficītu ietekmē arī izmaksas, kas saistītas ar pagaidu aizsardzības piedāvāšanu pārvietotajām personām no Ukrainas; šīs izmaksas Komisijas 2022. gada pavasara prognozē tiek prognozētas 0,1 % apmērā no IKP 2022. un 2023. gadā[16].

(17) Padome 2021. gada 18. jūnijā ieteica Itālijai[17] 2022. gadā izmantot Atveseļošanas un noturības mehānismu, lai finansētu papildu investīcijas atveseļošanas atbalstam, tajā pašā laikā turpinot piesardzīgu fiskālo politiku. Turklāt tai būtu jāsaglabā valsts finansētās investīcijas. Padome Itālijai arī ieteica ierobežot valsts finansēto kārtējo izdevumu pieaugumu. Tā arī ieteica Itālijai, kad to pieļaus ekonomiskie apstākļi, īstenot fiskālo politiku, kuras mērķis ir panākt piesardzīgu vidēja termiņa fiskālo stāvokli un nodrošināt fiskālo ilgtspēju vidējā termiņā, un vienlaikus veicināt investīcijas, lai vairotu izaugsmes potenciālu.

(18) Pamatojoties uz Komisijas 2022. gada pavasara prognozi un ņemot vērā Itālijas 2022. gada stabilitātes programmā iekļauto informāciju, 2022. gadā tiek prognozēta atbalstoša fiskālā nostāja -2,7 % apmērā no IKP[18]. Itālija plāno saskaņā ar Padomes ieteikumu turpināt atbalstu atveseļošanai, izmantojot Atveseļošanas un noturības mehānismu, lai finansētu papildu investīcijas. Tiek prognozēts, ka no Atveseļošanas un noturības mehānisma dotācijām un citiem ES fondiem finansēto izdevumu pozitīvā

---

15 Šie skaitļi atspoguļo kopš 2021. gada rudens veikto pasākumu gada budžeta izmaksu līmeni, ietverot kārtējos ieņēmumus un izdevumus, kā arī – attiecīgā gadījumā – kapitālizdevumu pasākumus.

16 Tiek pieņemts, ka kopējais no Ukrainas uz ES pārvietoto personu skaits līdz 2022. gada beigām pakāpeniski sasniegs 6 miljonus, un viņu ģeogrāfiskais sadalījums tiek lēsts, pamatojoties uz esošās diasporas lielumu, uzņemošās dalībvalsts iedzīvotāju skaita relatīvo apmēru un no Ukrainas pārvietoto personu faktisko sadalījumu visā ES, kāds tas bija 2022. gada martā. Budžeta izmaksas uz vienu personu aplēstas, balstoties uz Komisijas Kopīgā pētniecības centra mikrosimulācijas modeli *Euromod*, ņemot vērā gan naudas pārvedumus, uz kuriem šie cilvēki var būt tiesīgi, gan pabalstus natūrā, piemēram, izglītību un veselības aprūpi.

17 Padomes Ieteikums (2021. gada 18. jūnijs), ar ko sniedz Padomes atzinumu par Itālijas 2021. gada stabilitātes programmu (OV C 304, 29.7.2022., 53. lpp.).

18 Negatīvs (pozitīvs) rādītājs nozīmē, ka primāro izdevumu pieaugums (samazinājums) pārsniedz ekonomikas izaugsmi vidējā termiņā, un liecina par ekspansīvu (bremzējošu) fiskālo politiku.

ietekme uz ekonomisko aktivitāti palielināsies par 0,9 % no IKP salīdzinājumā ar 2021. gadu. Tiek prognozēts, ka valsts finansētajām investīcijām 2022. gadā būs ekspansīva ietekme uz fiskālo nostāju, kas atbilst 0,3 procentpunktiem no IKP[19]. Tāpēc Itālija plāno saglabāt valsts finansētās investīcijas, kā ieteikusi Padome. Plānots, ka valsts finansēto primāro kārtējo izdevumu (atskaitot jaunos ieņēmumu pasākumus) pieaugumam 2022. gadā būs ekspansīva ietekme uz fiskālo nostāju, kas atbilst 1,3 procentpunktiem no IKP. Šī ievērojamā ekspansīvā ietekme ietver papildu ietekmi (0,2 % apmērā no IKP)[20], ko rada pasākumi ar mērķi novērst enerģijas cenu pieauguma ekonomisko un sociālo ietekmi, kā arī izmaksas (0,1 % apmērā no IKP), kas saistītas ar pagaidu aizsardzības piedāvāšanu no Ukrainas pārvietotajām personām. Kārtējo izdevumu pieaugums atspoguļo arī lielākus izdevumus valdības sektora darbinieku atalgojumam, jo 2019.–2021. gadā tika atjaunoti publiskie līgumi, kuru būtiska daļa (jeb ¼ % no IKP) tiks reģistrēta 2022. gadā, savukārt veselības aprūpes nozarei budžetā arī ir paredzēti papildu resursi (0,1 % no IKP). Attiecībā uz ieņēmumiem tiek prognozēts, ka iedzīvotāju ienākuma nodokļa samazinājums un reģionālais ražošanas darbību nodoklis (0,4 % no IKP) veicinās ekspansīvo fiskālo nostāju. Tāpēc, pamatojoties uz pašreizējām Komisijas aplēsēm, Itālija nepietiekami ierobežo neto valsts finansēto kārtējo izdevumu pieaugumu 2022. gadā.

(19) Komisijas 2022. gada pavasara prognozē fiskālā nostāja 2023. gadā tiek prognozēta -1,2 % apmērā no IKP, pieņemot, ka politika nemainīsies[21]. Tiek paredzēts, ka Itālija 2023. gadā turpinās izmantot Atveseļošanas un noturības mehānisma dotācijas, lai finansētu papildu investīcijas atveseļošanas atbalstam. Tiek prognozēts, ka no Atveseļošanas un noturības mehānisma dotācijām un citiem ES fondiem finansēto izdevumu pozitīvā ietekme uz ekonomisko aktivitāti palielināsies par 0,7 IKP procentpunktiem salīdzinājumā ar 2022. gadu. Tiek prognozēts, ka valsts finansētajām investīcijām 2023. gadā būs ekspansīva ietekme uz fiskālo nostāju, kas atbilst 0,2 procentpunktiem no IKP[22]. Vienlaikus plānots, ka valsts finansēto primāro kārtējo izdevumu (atskaitot jaunos ieņēmumu pasākumus) pieaugumam 2023. gadā būs kopuma neitrāla ietekme, kas atbilst -0,2 procentpunktiem no vispārējās fiskālās nostājas. Tas ietver ietekmi, ko rada ar enerģijas cenu pieaugumu saistīto pasākumu pakāpeniska atcelšana (0,5 % apmērā no IKP). Tajā pašā laikā tiek prognozēts, ka sociālo pārvedumu pieaugums (0,4 % no IKP) saistībā ar to indeksāciju atbilstoši iepriekšējā gada inflācijas līmenim un veselības aprūpes nozarei budžetā paredzētie papildu resursi (0,1 % no IKP), kuriem nav kompensējošu pasākumu, arī veicinās neto kārtējo izdevumu pieaugumu. Tāpēc valsts finansēto kārtējo izdevumu kopumā neitrālā ietekme ir atkarīga no pasākumu pakāpeniskas atcelšanas, lai novērstu enerģijas cenu pieauguma ietekmi, kā plānots pašlaik.

---

19 Tiek prognozēts, ka citiem valsts finansētajiem kapitālizdevumiem būs ekspansīva ietekme, kas atbilst 0,3 procentpunktiem no IKP. Tas skaidrojams ar valdības investīciju dotācijām, ko arī finansē no Atveseļošanas un noturības mehānisma aizdevumiem, kā arī ar papildu noteikumiem valdības garantijām MVU.

20 Itālijā 2021. gadā jau bija ieviesti pasākumi enerģijas cenu pieauguma ekonomiskās un sociālās ietekmes novēršanai, sasniedzot 0,3 % no IKP. Šie pasākumi galvenokārt ietvēra fiksēto nodevu un PVN likmju samazināšanu elektroenerģijas un dabasgāzes rēķiniem un sociālās piemaksas palielināšanu elektroenerģijas un dabasgāzes rēķiniem.

21 Negatīvs (pozitīvs) rādītājs nozīmē, ka primāro izdevumu pieaugums (samazinājums) pārsniedz ekonomikas izaugsmi vidējā termiņā, un liecina par ekspansīvu (bremzējošu) fiskālo politiku.

22 Tiek prognozēts, ka citiem valsts finansētajiem kapitālizdevumiem būs neitrāla ietekme, kas atbilst 0,0 procentpunktiem no IKP.

(20) 2022. gada stabilitātes programmā tiek prognozēts, ka vispārējās valdības budžeta deficīts pakāpeniski samazināsies, sasniedzot 3,3 % no IKP 2024. gadā un 2,8 % līdz 2025. gadam. Līdz ar to tiek plānots, ka vispārējās valdības budžeta deficīts līdz 2025. gadam samazināsies zem 3 % no IKP. Šajās prognozēs ir pieņemts, ka laikposmā no 2023. līdz 2025. gadam kopējie izdevumi samazināsies par aptuveni 3 procentpunktiem no IKP un kopējie ieņēmumi samazināsies par aptuveni 2 procentpunktiem no IKP. Saskaņā ar programmu sagaidāms, ka vispārējās valdības parāda attiecība pret IKP līdz 2025. gadam samazināsies, proti, 2024. gadā saruks līdz 143,4 % un 2025. gadā – līdz 141,4 %. Pamatojoties uz Komisijas analīzi, parāda atmaksājamības riski vidējā termiņā šķiet augsti.

(21) Kā paredzēts Regulas (ES) 2021/241 19. panta 3. punkta b) apakšpunktā un V pielikuma 2.2. kritērijā, atveseļošanas un noturības plānā ir ietverts plašs savstarpēji pastiprinošu reformu un investīciju kopums, ko paredzēts īstenot līdz 2026. gadam. Tās atrisina visas ekonomiskās un sociālās problēmas vai ievērojamu to ekonomisko un sociālo problēmu daļu, kuras Padome bija minējusi Itālijai 2019. un 2020. gada Eiropas pusgadā adresētajos ieteikumos, kā arī attiecīgā gadījumā Itālijai līdz plāna pieņemšanai adresētajos ieteikumos. Jo īpaši plāna efektīva un ātra īstenošana var radīt ilgstošas strukturālas pārmaiņas, un tāpēc tai var būt ilgstoša ietekme uz Itālijas ekonomiku un sabiedrību. Paredzams, ka daudzās reformas galvenajās politikas jomās novērsīs ilglaicīgos šķēršļus ekonomikas izaugsmei. Jo īpaši plānā ir ietvertas reformas, kuru mērķis ir veicināt strukturālas pārmaiņas valsts pārvaldes un tiesu sistēmas darbībā un uzlabot vispārējo darījumdarbības vidi. Plānotās reformas un investīcijas izglītības, prasmju attīstības un pētniecības nozarēs var ilgtermiņā uzlabot cilvēkkapitālu un pētniecības spējas. Paredzētās darba tirgus reformas un investīcijas, kuru mērķis ir uzlabot nodarbinātības izredzes, jo īpaši jauniešiem un sievietēm, var palielināt darbaspēka piedāvājumu, nodrošināt vienlīdzīgu piekļuvi prasmēm un galu galā atbalstīt ekonomikas izaugsmi. Paredzams, ka reformas tādās nozarēs kā transports un ūdens resursu apsaimniekošana strukturāli uzlabos ekonomisko efektivitāti, cita starpā sistemātiskāk izmantojot konkursa procedūras pakalpojumu līgumu piešķiršanai.

(22) Paredzams, ka Itālijas atveseļošanas un noturības plāna īstenošana sekmēs turpmāku progresu zaļās un digitālās pārkārtošanās jomā. Klimata mērķu sasniegšanai paredzēto pasākumu izdevumi Itālijā atbilst 37,5 % no plāna kopējā piešķīruma, savukārt digitālo mērķu sasniegšanai paredzēto pasākumu izdevumi – 25 % no plāna kopējā piešķīruma. Atveseļošanas un noturības plāna pilnīga īstenošana atbilstoši attiecīgajiem atskaites punktiem un mērķrādītājiem palīdzēs Itālijai ātri atgūties no Covid-19 krīzes radītajām sekām, vienlaikus stiprinot noturību. Lai nodrošinātu atveseļošanas un noturības plāna, kā arī citu, ārpus plāna tvēruma esošu ekonomikas un nodarbinātības politiku sekmīgu īstenošanu un rezultātā panāktu plašu līdzatbildību par politiku programmu kopumā, joprojām ir svarīgi sistemātiski iesaistīt sociālos partnerus un citas attiecīgās ieinteresētās personas.

(23) Itālija 2021. gada 17. janvārī iesniedza kohēzijas politikas plānošanas dokumentus attiecībā uz partnerības nolīgumu[23] un ir iesniegusi savas pirmās programmas Eiropas

[23] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1060 (2021. gada 24. jūnijs), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu Plus, Kohēzijas fondu, Taisnīgas pārkārtošanās fondu un Eiropas Jūrlietu, zvejniecības un akvakultūras fondu un finanšu noteikumus attiecībā uz tiem un uz Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu, Iekšējās drošības fondu

Komisijai. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 24. jūnija Regulu (ES) 2021/1060 Itālijai ir jāņem vērā attiecīgie tai adresētie ieteikumi 2021.–2027. gada kohēzijas politikas fondu plānošanā. Tas ir priekšnoteikums no kohēzijas politikas fondiem paredzētā finansiālā atbalsta efektivitātes uzlabošanai un tā pievienotās vērtības maksimalizēšanai un vienlaikus veicina koordināciju, savstarpējo papildināmību un saskaņotību starp šiem fondiem un citiem Savienības instrumentiem un fondiem. Atveseļošanas un noturības mehānisma un kohēzijas politikas programmu sekmīga īstenošana ir atkarīga arī no to šķēršļu novēršanas, kas kavē investīcijas zaļās un digitālās pārkārtošanās un sabalansētas teritoriālās attīstības atbalstam.

(24) Papildus ekonomiskajiem un sociālajiem problēmjautājumiem, kuru risināšana paredzēta atveseļošanas un noturības plānā, Itālijā ir vairāki papildu problēmjautājumi, kas saistīti ar nodokļu sistēmu. Politika nodokļu sistēmas efektivitātes palielināšanai var palīdzēt novērst ilgstošo makroekonomikas nelīdzsvarotību. Vidējā termiņā un ilgtermiņā izaugsmei labvēlīgāka un efektīvāka nodokļu sistēma palīdzētu samazināt augsto valsts parādu, veicinātu ražīguma pieaugumu un atbalstītu darbvietu radīšanu, jo īpaši sievietēm.

(25) Itālijas nodokļu slogs darbaspēkam ir augsts, un spēkā esošām nodokļu robežlikmēm, ko piemēro iedzīvotāju ienākumiem, raksturīgi strauji pārtraukumi. Itālija 2021. gada beigās veica pasākumus šo problēmu risināšanai, jo īpaši ieviešot vispārēju bērna pabalstu un samazinot iedzīvotāju ienākuma nodokļus. Paredzams, ka šie pasākumi mēreni palielinās darba piedāvājumu, jo īpaši sievietēm. Nodokļu īpatsvars darbaspēka izmaksās joprojām ir ļoti augsts visos ienākumu līmeņos salīdzinājumā ar citām ES dalībvalstīm. Tajā pašā laikā citi ieņēmumu avoti, kas mazāk kaitē izaugsmei, netiek pietiekami izmantoti, ļaujot vēl vairāk samazināt darbaspēka nodokļu slogu budžetam neitrālā veidā. Kadastrālās vērtības, kas kalpo par pamatu nekustamā īpašuma nodokļa aprēķināšanai, lielā mērā ir novecojušas. Nodokļu izdevumu, tajā skaitā PVN, skaits un apjoms ir liels, un būtu jārīkojas, lai tos racionalizētu. Visbeidzot, neraugoties uz salīdzinoši lielajiem ieņēmumiem no enerģijas nodokļiem Itālijā, to konstrukcija pietiekami neveicina pāreju uz tīrākām tehnoloģijām, arī tāpēc, ka plaši tiek izmantotas videi kaitīgas subsīdijas. Uz šīm dažādajām dimensijām attiecas pilnvarojošs likums par nodokļu reformu, ar kuru valdība nāca klajā 2021. gada beigās un kurš pēc pieņemšanas būtu jāīsteno ar likumdošanas dekrētiem.

(26) Pamatojoties uz ES valstu vai to valdību vadītāju pilnvarojumu, kas formulēts Versaļas deklarācijā, ir sagatavots *REPowerEU* plāns, kura mērķis ir iespējami drīz izbeigt Eiropas Savienības atkarību no fosilo degvielu importa no Krievijas. Tālab dialogā ar dalībvalstīm tiek apzināti piemērotākie projekti, investīcijas un reformas valstu, reģionālā un ES līmenī. Šo pasākumu mērķis ir samazināt vispārējo atkarību no fosilajām degvielām un pārorientēt fosilo degvielu importu prom no Krievijas.

(27) Itālija ir ļoti atkarīga no enerģijas, jo īpaši gāzes, importa no Krievijas — 43 % no tās gāzes tiek importēti no Krievijas (nedaudz zem 44 % ES vidējā rādītāja) un 42 % no gāzes savā energoresursu struktūrā. Atkarība no Krievijas jēlnaftas ir mazāka, proti, par 11 % mazāka nekā ES vidējais rādītājs — 26 % (nafta veido 32 % no Itālijas energoresursu struktūras)[24]. Lai gan Itālijai nav būtisku problēmu dabasgāzes piegādes

---

un Finansiāla atbalsta instrumentu robežu pārvaldībai un vīzu politikai (OV L 231, 30.6.2021., 159. lpp.).

[24] *Eurostat* (2020), Krievijas importa īpatsvars kopējā dabasgāzes un jēlnaftas importa apjomā. ES-27 vidēji kopējais importa apjoms ir balstīts uz importu ārpus ES-27 valstīm. Attiecībā uz Itāliju kopējais importa apjoms ietver ES iekšējo tirdzniecību. Jēlnafta neietver rafinētus naftas produktus.

drošībā īstermiņā, ņemot vērā tās ievērojamo uzglabāšanas jaudu un cauruļvadu savienojumus ar Ziemeļāfriku un Azerbaidžānu, Krievijas iebrukums Ukrainā var radīt problēmas vidējā termiņā un ilgtermiņā. Itālijai ir iespējas pārvarēt nepilnības, lai palielinātu enerģijas pārvades jaudu gan valstī, gan ar kaimiņvalstīm. Ar gāzi saistītas jaunas infrastruktūras un tīklu investīcijas iespēju robežās ir ieteicamas nākotnes vajadzībām, lai veicinātu to ilgtermiņa ilgtspēju, nākotnē pārprofilējot uz ilgtspējīgu degvielu. Itālija pašlaik dažādo savu energoresursu struktūru, palielinot atjaunojamo energoresursu īpatsvaru, jo īpaši saules, vēja, ūdeņraža un ilgtspējīga biometāna dēļ. Tomēr, ņemot vērā arī iespējamās problēmas, kas izriet no pašreizējās ģeopolitiskās situācijas, ir iespējams paātrināt un palielināt Nacionālajā enerģētikas klimata plānā (NEKP) noteikto atjaunojamo energoresursu izmantošanu. Itālijai ir iespēja arī turpmāk veikt pasākumus, lai atvieglotu atļauju piešķiršanu atjaunojamo energoresursu projektiem. Turklāt Itālijas mērķi energoefektivitātes jomā var nebūt pietiekami, lai risinātu šīs problēmas un sasniegtu paketes "Gatavi mērķrādītājam 55 %" mērķus. Ēku nozares energoefektivitātes stratēģija galvenokārt balstās uz pagaidu pasākumiem, un tā būtu jāpapildina ar vidēja termiņa un ilgtermiņa stratēģiju, tajā skaitā stingrākiem energoefektivitātes pasākumiem uzņēmumos, jo īpaši rūpniecībā. Turklāt ir jāpaātrina transporta nozares dekarbonizācija, tajā skaitā paātrinot elektrotransportlīdzekļu uzlādes punktu izvēršanu un attīstot galvenos dzelzceļa, riteņbraukšanas un sabiedriskā transporta projektus. Lai Itālija atbilstu "Gatavi mērķrādītājam 55 %" mērķiem, būs vēl vairāk jāpalielina ieceru vērienīgums siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai un atjaunojamo energoresursu enerģijas un energoefektivitātes rādītāju paaugstināšanai.

(28) Paātrināta pārkārtošanās uz klimatneitralitāti un atteikšanās no fosilajām degvielām vairākās nozarēs radīs ievērojamas pārstrukturēšanas izmaksas, taču, lai mazinātu pārkārtošanās sociālekonomisko ietekmi vissmagāk skartajos reģionos, Itālija var kohēzijas politikas ietvaros izmantot Taisnīgas pārkārtošanās mehānismu. Turklāt, lai uzlabotu nodarbinātības iespējas un stiprinātu sociālo kohēziju, Itālija var izmantot Eiropas Sociālo fondu Plus.

(29) Padome ir izskatījusi 2022. gada stabilitātes programmu, ņemot vērā Komisijas veikto novērtējumu, un tās atzinums[25] ir atspoguļots 1. ieteikumā.

(30) Ņemot vērā ciešās savstarpējās saiknes starp eurozonas dalībvalstu tautsaimniecībām un to kolektīvo devumu ekonomiskās un monetārās savienības darbībā, Padome eurozonas dalībvalstīm ieteica rīkoties, tai skaitā izmantojot atveseļošanas un noturības plānus, lai īstenotu ieteikumu par eurozonas ekonomikas politiku. Attiecībā uz Itāliju tas ir jo īpaši atspoguļots 1. un 2. ieteikumā.

(31) Padome ir izskatījusi 2022. gada valsts reformu programmu un 2022. gada stabilitātes programmu, ņemot vērā Komisijas sagatavoto padziļināto pārskatu un šo novērtējumu. Padomes ieteikumi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 6. pantu ir atspoguļoti 1. un 2. ieteikumā. 1. un 2. ieteikums arī palīdzēs īstenot eurozonai adresēto ieteikumu, jo īpaši tajā sniegto 1., 2. un 4. ieteikumu. 1. ieteikumā minētā fiskālā politika cita starpā palīdzēs novērst nelīdzsvarotību, kas saistīta ar lielu valsts parādu. Politikas, kas minētas 2. ieteikumā, cita starpā palīdz novērst nelīdzsvarotību, kas saistīta ar lielu valsts parādu un ieilgušo vājo ražīguma dinamiku darba tirgus un banku nozares nestabilitātes kontekstā,

[25] Atbilstīgi Padomes Regulas (EK) Nr. 1466/97 5. panta 2. punktam.

AR ŠO IESAKA Itālijai 2022. un 2023. gadā rīkoties šādi.

1. 2023. gadā nodrošināt piesardzīgu fiskālo politiku, jo īpaši ierobežojot valsts finansēto kārtējo izdevumu pieaugumu zem vidēja termiņa potenciālās izlaides pieauguma, ņemot vērā to, ka turpinās pagaidu un mērķorientēta atbalsta sniegšana pret energocenu kāpumu visneaizsargātākajām mājsaimniecībām un uzņēmumiem, kā arī personām, kas bēg no Ukrainas. Būt gatavai kārtējos izdevumus pielāgot mainīgajai situācijai. Palielināt publiskās investīcijas, kas sekmēs zaļo un digitālo pārkārtošanos un enerģētisko drošību, tostarp izmantojot ANM, *RePowerEU* un citus ES fondus. Laikposmā pēc 2023. gada īstenot fiskālo politiku, kuras mērķis ir panākt piesardzīgu vidēja termiņa fiskālo stāvokli un nodrošināt ticamu un pakāpenisku parāda samazināšanu un fiskālo stabilitāti vidējā termiņā, izmantojot pakāpenisku konsolidāciju, investīcijas un reformas. Lai vēl vairāk samazinātu darbaspēka nodokļus un palielinātu sistēmas efektivitāti, pieņemt un pienācīgi īstenot pilnvarojošo likumu par nodokļu reformu, jo īpaši pārskatot spēkā esošās nodokļu robežlikmes, kadastrālās vērtības pielāgojot pašreizējām tirgus vērtībām, racionalizējot un samazinot nodokļu izdevumus, tajā skaitā attiecībā uz PVN, un videi kaitīgas subsīdijas, vienlaikus nodrošinot taisnīgumu, un samazinot nodokļu kodeksa sarežģītību.

2. Turpināt atveseļošanas un noturības plāna īstenošanu, ievērojot Padomes 2021. gada 13. jūlija īstenošanas lēmumā iekļautos atskaites punktus un mērķrādītājus. Drīz pabeigt sarunas ar Komisiju par 2021.–2027. gada kohēzijas politikas plānošanas dokumentiem, lai sāktu to īstenošanu.

3. Samazināt atkarību no fosilajām degvielām un dažādot enerģijas importu. Pārvarēt šķēršļus, lai palielinātu gāzes iekšējās pārvades jaudu, attīstītu elektroenerģijas starpsavienojumus, paātrinātu papildu atjaunīgās enerģijas jaudu izvēršanu un pieņemtu pasākumus energoefektivitātes palielināšanai un ilgtspējīgas mobilitātes veicināšanai.

Briselē,

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs